

9/1

உ
சீவசீவ

திருவகுள்திரு தெய்வசிகாமணி தேசிகர் அவர்கள் மது
அருட்டிரு குமாரசாமித் தம்பிரான்
இயற்றியருளிய

சீற்குரு மாலை

வெளியிடுகிறவர்
தவத்திரு குன்றக்குடி பொன்னம்பல அடிகளார்
அவர்கள்

உரை விளக்கம்
வித்வான் க. கதிரேசன் ஏம்.ஏ.,பி.ஏட்.,

வெளியீடு
சைவத்திரு அ. மகாலிங்கம் ஏம்.ஏ.,பி.டி.,
சுப்பேட்டை - 613 205

2669
உ:4173

உ
சிவசிவ

குன்றக்குடித் திருவண்ணாமலை ஆதீனக்குருமுதல்வர்
திருவருள்திரு தெய்வசிகாமணி தேசிக பரமாசாரிய
சுவாமிகள் மீது
அருட்டிரு குமாரசாமித் தம்பிரான்
இயற்றியருளிய

சிற்குரு மாலை

வெளியிடுகிறவர்
குன்றக்குடித் திருவண்ணாமலை ஆதீன கர்த்தர்
திருவருள்திரு தெய்வசிகாமணி பொன்னம்பல தேசிக
அடிகளார்

நாள் : 31-8-1996

2669
வி:4173

உரை விளக்கம்
ஆதீனப் புலவர், வித்வான் க. கதிரேசன் ஏம்.ஏ.,பி.டி.,
தமிழாசிரியர் (ஒய்வு) த. க. கு. மேல்நிலைப்பள்ளி, குன்றக்குடி
திருவண்ணாமலை ஆதீனம், குன்றக்குடி

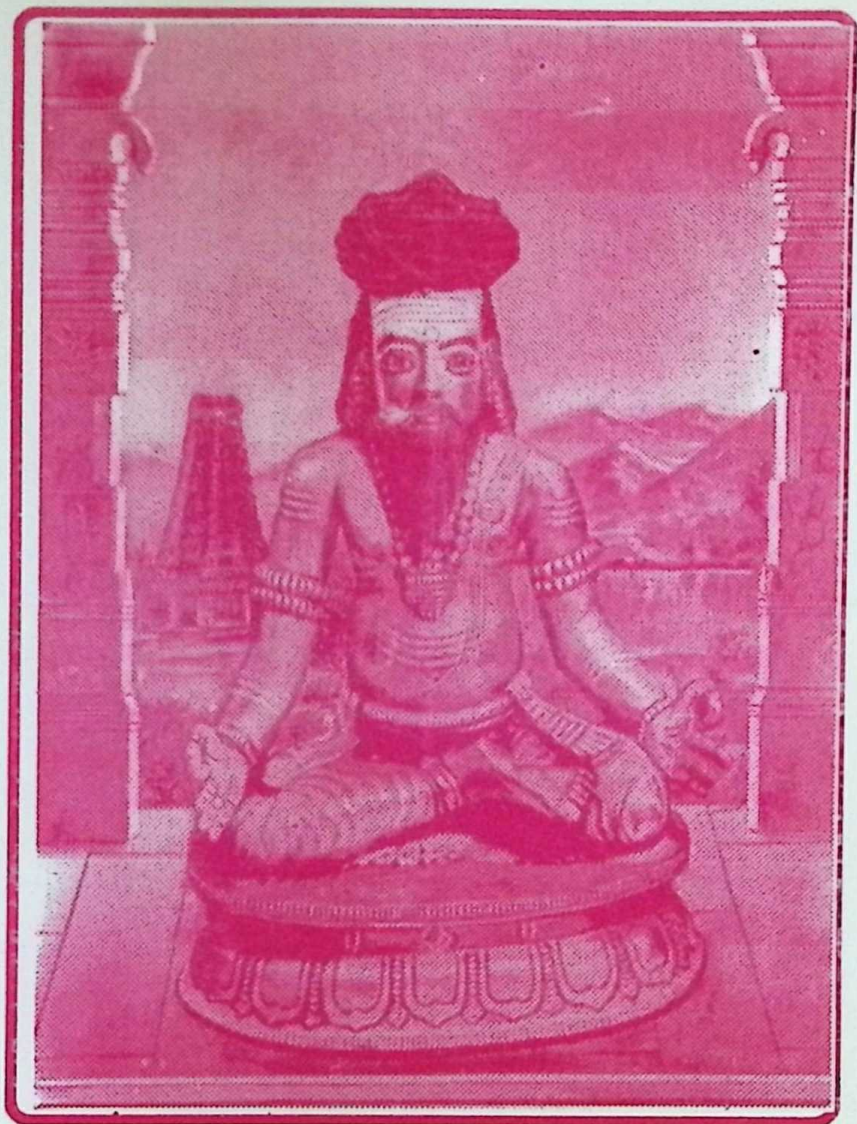
வெளியிடுகிறவர்

சைவத்திரு அ. மகாலிங்கம் ஏம்.ஏ.,பி.டி.,
தாளாளர்.

அருள்நெறித் திருப்பணி மன்ற அருள்நெறி உயர்நிலைப் பள்ளி
அம்மன்பேட்டை
வேதியபுரம் அஞ்சல்
தஞ்சாவூர் - 613 205

1996

F

குன்றக்குடித் திருவண்ணாமலை ஆதீனம்
ஆதி குருமூர்த்தி
ஸ்ரீமத் தெய்வசிகாமணி தேசிகர் அவர்கள்
(கி.பி. 1250 - 1375)

சிற்குரு மாவை

உள்ளுறை	பக்கம்
1. தோரணவாயில்	I
2. வாழ்த்துரை திருவருள் திரு பொன்னம்பல தேசிக பரமாசாரிய சுவாமிகள் அவர்கள்	IV
3. அணிந்துரை தமிழாகரர், டாக்டர் பழ. முத்தப்பனார் அவர்கள்	VI
4. நூல்	1
5. பாடல் முதற்குறிப்பு அட்டவணை	19
6. மேற்கோள் நூல்கள்	19

தோரண வாயில்

“சாயா மும்மலச் சகலரேம் உய்ய
ஏம்உருக் கொண்டும் ஏம்மொடு பிய்ன்றும்
மும்மலக் கிழங்கை முதலொடும் அகழ்ந்து
சிற்பரம் உணர்த்தும் சற்குரு ராய”.

- ஊண்டார மும்மணிக்கோவை பா. 20

“குருமணி அருணை வாழும் குருமணி குணமேஆன
திருமணி தேவ தேவ சிகாமணி செம்பொன் தாளே
குருமணி வனசம் போலத் தான்குவி யாது சான்றோர்
மருமணி மதியு ளேயும் மலர்தரு வனசப் பூவே!

- ஸ்ரீ தெய்வசிகாமணி நான்மணிமாலை பா. 40

ஆன்மாக்களின் ஈடேற்றமே பரம்பொருளின் திருவுள்ளம். அதன்பொருட்டு அது, நம் கருமேனி கழிக்கத் தன்னிலைவிட்டிறங்கித் திருமேனிதாங்கிக் குருமூர்த்தியாக எழுந்தருள்கிறது. இக்குருமூர்த்தியர் எழுந்தருளியிருந்து ஞானப்பயிர் வளர்க்கும் பண்ணைகள் நம் திருமடங்கள். இத்திருமடங்களுள் ஒன்றாக விளங்குவது நமது திருக் கயிலாயபரம்பரை குன்றக்குடித் திருவண்ணாமலைஆதீனமாகும் இவ்வாதீனம், திருவருள் திருதெய்வசிகாமணிதேசிகபரமாசாரிய சுவாமிகள் அவர்களால் (கி.பி. 1250 - 1325), நினைக்க முத்திரையும் திருவண்ணாமலையில் கி.பி. 1310இல் நிறுவப்பெற்றது.

இவர்களின் சிறப்புகளையும் நல்லியல்புகளையும் கூறுவன ஸ்ரீதெய்வசிகாமணி நான்மணிமாலையும், சிற்றருமாலையாகிய இந்நூலுமாகும். இவ்விரு ஞானநூல்களுடன் சைவ சமய சாத்திரங்களின் பிழிவைத்திரட்டித்தரும் ஞான அந்தாதி என்ற நூலையும் இயற்றியவர் நம் ஆதீனத்துத்தம்பிரான் சுவாமிகளாக இருந்த அருட்டிரு குமாரசாமித்தம்பிரான் சுவாமிகள் ஆவார்.

முதல் இருநூல்களால் அறியப்பெறும் நம் ஆதிருமூர்த்திகளின் பண்புநலன்களுடன் திருவண்ணாமலை அருள்தரு அண்ணாமலையார் திருக்கோயில் தென் திருச்சுற்றுத் திருமதிலில் காணப்பெறும் எட்டுப்புடைப்புச் சிற்பங்களும் இவர்களது அருளாற்றலை விளக்குவனவாகும். (இவை அக்காலத்தில் ஆட்சிபுரிந்த மூன்றாம் வீரவல்லாள தேவனின் பட்டத்துக் குதிரையை எழுப்பித்தருதல், அவன் மகனின் நோய் தீர்த்தல் என்பன குறிக்கும்).

மெய்கண்ட சிவத்தின் தலைமாணாக்கராகிய அருள்நந்தி சிவத்தின் தலைமாணாக்கர் இவர். இவருக்குத் திருக்காளத்தியில், அருள்தரு காளத்தியப்பரால் காட்டித்தரப்பெற்ற சுயம்புமூர்த்தியாகிய அருள்தரு காளத்திநாதரை இவர்தம் ஆத்மநாயகராகக்கொண்டார். இம்மூர்த்தி இன்றும் நம் திருமடத்தில் ஆன்மநாயகராக இருந்து அருள்பாலித்து வருகின்றார்.

முப்போதும் திருமேனி தீண்டிப்பூசனைசெய்யும் சிவாசாரியார் மரபில் வந்த இவர்கள், இல்லறத்தாராவார் என்பது ஸ்ரீ தெய்வசிகாமணி நான்மணிமாலை தரும் செய்தியாகும் (பா. 7:10-15). இவர்களுக்குப் பின்னரும் திருவண்ணாமலையில் அருட்செங்கோல் ஓச்சிய நம் ஆதினம்; பின்னர் பிரான்மலையிலும், அதன்பின்னர் குன்றக்குடியிலும் அமைந்து அருளாட்சி புரிந்துவருகின்றது.

இந்நூலாகிய சிற்குருமாலை இயற்றிய அருட்டிரு குமாரசாமி முனிவர் அவர்கள் நம் ஆதினத்தம்பிரான் சுவாமிகல் ஆவார்கள். இவர் இருமொழிப்புலமையும் இலக்கணத்திட்பமும், கற்பனை ஆற்றலும் கவித்திறனும், சாத்திரத்தோய்வும் சிவஞானச் செறிவும், கைவந்த நிட்டையும் கனவிலும் குருமூர்த்தியையன்றிக் கருதாத தகைமையும் வாய்ந்தவர். இதனை, இவரது மூன்று நூல்களையும் சேர்த்து வெளியிட்ட (1887-மே-ஜூன்) நூலுக்கு அமைந்துள்ள சிறப்புப்பாயிரத்தின் மூலம் அறியலாம்.

இவற்றுள் நான்மணிமாலை 8.9.1987 இலும், 11.11.1995 இலும் மறுபதிப்புகளாக வெளிவந்தது. இன்றைய நிலைமைக்கு ஏற்பச்சந்தி பிரித்து, கூட்டுமுறை, குறிப்புரை, பொழிப்புரை, விளக்கம், இன்றியமையா இலக்கணக் குறிப்புத்தருதல், அணிநலம் சுட்டல், முடிப்பு ஆகிய நிலைகளில் சிற்குருமாலைக்கு அடியேன் ஒருவாறு விளக்கம் தந்து அமைத்துள்ளேன்.

அடியேன் தமிழாசிரியர் பணியிலிருந்து ஓய்வு பெற்றதுமே அடியேனை இத்திருப்பணிக்கு ஆளாக்கி இன்று தோன்றாத துணையாய் அருள்பாலிக்கும் அருள்நெறித் தந்தையவர்களின் பொன்னார் திருவடிகளை மனம்மொழி மெய்யால் வணங்கி மகிழ்கிறேன்.

சிற்குருமாலையை வெளியிடத் திருவுளங்கொண்டு, என்னை இப்பணியில் பணித்து ஆசி வழங்கியதுடன், தமது பல்வேறு பணிகளுக்கிடையே இந்நூலுக்கு அருளாசியும் வழங்கியருளியுள்ள வணக்கத்துக்குரிய 46வது குருமகா சந்நிதானம் திருவருள்திரு தெய்வ சிகாமணி பொன்னம்பல தேசிக பரமாசாரிய சுவாமிகள் அவர்களின் பொன்னார் திருவடிகளை மனம் மொழி மெய்யால் வணங்கி மகிழ்கிறேன்.

தமது கல்லூரிப் பணிகளுக்கிடையே மனமுவந்து இந்நூலுக்கு அணிந்துரை வழங்கியுள்ள அருமை நண்பர், மேலைச்சிவபுரி செந்தமிழ்க் கல்லூரி முதல்வர், திருமிகு தமிழாசிரியர் டாக்டர் பழ. முத்தப்பனார் எம்.ஏ;பி.எச்.டி. அவர்கட்கு என் அன்புகனிந்த நன்றியும் வணக்கமும் உரியன.

இந்நூல் வெளிவரத்தன்னார்வமுடன் முன்வந்த திருமிகு அ. மகாலிங்கம் அவர்கள், நம்திருமடத்துடன் ஒரு நூற்றாண்டுக் காலமாக மிகமிக நெருங்கிய தொடர்புடைய குடும்பத்தவர். அருள் நெறித்தந்தையவர்களின் அருளாணையின்வண்ணம் வங்கி மேலாளர் பொறுப்பிலிருந்து விலகி (தஞ்சை) அம்மன்பேட்டையில் அருள்நெறி உயர்நிலைப்பள்ளி நிறுவிக் கல்வித் தொண்டு புரிந்து வருகின்றவர்; பண்பும், கெழுதகை நட்புரிமையும் கொண்ட அவர்களுக்கு என் அன்புகனிந்த நன்றியும் வணக்கமும் உரியன.

இந்நூலை நன்முறையில் அச்சிட்டு உதவியுள்ள குன்றக்குடி மலர் அச்சகத்தினர்க்கு என் நன்றி.

திருவருளையும் குருவருளையும் வணங்கி மகிழ்கிறேன்.

“இரும்புதரு மனத்தேனை ஈர்த்து ஈர்த்துஎன் என்புருக்கிக் கரும்புதரு சுவை எனக்குக் காட்டினை உன் கழலிணைகள்”

அடியவன்

குன்றக்குடி
22-8-96

வித்வான் க. கஜதீரேசன் எம்.ஏ;பி.எட்.
குன்றக்குடித் திருவண்ணாமலை ஆதினப் புலவர்

உ.

சிவ சிவ

திருவருள் திரு
தெய்வசிகாமணி
பொன்னம்பல தேசிக
பாமாசாரிய சுவாமிகள்
(ஆதீனகர்த்தர்)

திருவண்ணாமலை ஆதீனம்
குன்றக்குடி. 630 206
பசும்பொன் முத்துராமலிங்கத்
தேவர் மாவட்டம்
(தமிழ்நாடு)

① குன்றக்குடி - 04577 - 64267

காரைக்குடி - 04565 - 23215

நாள் : 22-8-96

வாழ்த்துரை

“தெளிவு குருவின் திருமேனி காண்டல்
தெளிவு குருவின் திருநாமம் செப்பல்
தெளிவு குருவின் திருவார்த்தை கேட்டல்
தெளிவு குருவுரு சிந்தித்தல் தானே!” — திருமுலர்

நம் ஆதினக்குருமுதல்வராகிய திருவருள்திருதெய்வசிகாமணித் தேவரின் மீது அருள்திரு குமாரசாமி முனிவர் அற்புதமாகப் பாடி அருளிய நூல் சிந்தருமானால் ஏனும் இந்நூல்! ஆதினத் தவக்கொழுந் தாகிய அருள்திரு குமாரசாமித் தம்பிரான் சுவாமிகள் தமிழில் தன்னிகரற்ற புலமைச் சான்றோராய் விளங்கியுள்ளார். குருசிகாமணி மீது காதலால் கசிந்துருகிய பக்திப் பனுவலாகிய இந்தச் சிந்தருமானலக்கு உரையெழுதியுள்ளார் ஆதினப் புலவர் அருந்தமிழ்ச் சான்றோர் அருமைக்குரிய புலவர் க. கதிரேசன் அவர்கள். இவர் தகைசான்ற பண்பாளர்; குருவருளைப் போற்றும் குணக்குன்று; செந்தமிழும் சைவமும் வளர்க்கும் தமிழ்ச் சான்றோர்!

தெய்வசிகாமணித் தேவர், துன்பக் கடலைக் கடந்து கரை சேர்க்கும் மரக்கலம் ஆவார். தெய்வசிகாமணித் தேவரின் நோன்பு ஆற்றல் மிக்கதாகும். அரிய மணங்கொண்ட பூச்சூடிய பெண்களின் ஆசைவலைக்குள் அகப்பட்டுச் சுழலுதலில்லாத திருவடித்தாமரை களை நனைப்போம் என்று போற்றுவதிலிருந்து இதனை அறியலாம். சிம்மண்ட ஃபிராய்டு போன்றோரின் மேற்கோள் அருமையானதாகும்.

இறைவனின் அன்பை அவனுடைய அருளிப்பாடுகளால்தான் அறிய இயலும் ஏன்பதற்குக் கூறும் உவமை, வளரும் விஞ்ஞானத்தில் இருந்து கூறப்பட்டிருப்பது அருமையானது.

ஒளிக்கற்றை தூசுகளாலும் பொருள்களாலும் ஏதிரொளிக்கப் பட்டுத்தான் தெரியும் என்ற அரிய விஞ்ஞான உண்மையோடு பரம் பொருளின் குணங்களை அவனது அருளிப்பாட்டினால்தான் அறிய இயலும் அவன் வடிவில் காண இயலாது என்று ஒப்பிட்டுள்ளது மிக அருமையானதாகும்.

குரங்கு கிளைக்குக் கிளைதாவும். ஆனால் மனமோ குரங்கினும் மிக மோசமானது. குரங்கு முன் பற்றியதை விட்டுப் புதியதைப் பற்றும்! ஆனால் மனமோ பின்னையதுடன் முன்னையவற்றையும் விடாது பற்றிக் கொண்டிருக்கும் இயல்புடையது. ஏனவே மனம் குரங்கினும் மோசமானது என்ற விளக்கம் மிக அருமை.

தேன், உணவோடு மருந்தும் ஆகும். குருமர்த்தி பருகச்செய்த தேனோ சிவானந்தத்து ஊறிய தேன். ஆதலால் கருமுலங்களைக் களைந்து ஆன்மாவுக்கு வலிமை சேர்க்கும்.

அமுதுண்டு வாழப் பிறந்தவன் நஞ்சுண்டு அழிதல் கூடாது என்று! ஐம்புலனடக்கத்துக்குக் கூறிய விளக்கம் மிக அருமை.

அள்ள அள்ளக் குறைபா - அமுதமாகிய சிவஞானத் தேனாகிய குருமாமணி மேல் அருளிதரு குமாரசாமி முனிவர் சாற்றிய சிந்தரு மாலைபைய ஒளிப்பட்டுப் பிரகாசிக்கும் மணிக்குவியல் போல் காட்டி புள்ள அருமைப்பிலவர் கதிரேசனாரின் விளக்கம் அற்புதம். நள்ளிரு ளில் காணுகத்தில் வழி நடப்போர்க்குக் கைவிளக்கு ஏவ்வளவு உதவியோ அதுபோல் செறிவான பழந்தமிழ் ஞானப்பொழிவை ஏளிமைபாக்கி ஏல்லாரும் உண்ணும் அமுதமாய் ஏளியநடையில் விளக்கிய அருமைப்பிலவர் கதிரேசனாரின் பணி போற்றத்தகுரியது.

நூல் வெளியிட உதவி வழங்கிய, அருள்நெறித்தந்தை நம் வழிபாட்டுக்குரிய குருமகாசந்நிதானம் அருளுக்கும் அன்புக்கும் உரிய நமது தஞ்சை, அம்மன்பேட்டை திரு அ. மகாலிங்கம் அவர்கள் பணி மிக்க போற்றத்தலுக்குரியது.

ஆதினக்குழுமுதல்வரின் குழுமுனை நன்னாளில் இவ்வரியநூல் வெளிவருவது நாம் ஏல்லாரும் செய்த பெரும் பாக்கியமாகும், திருவருளும் குருவருளும் வாய்க்கப் பெற்ற பெரும்பேறு ஆகும். நம் தெய்வசிகாமணித் தேவர் திருவடி போற்றுவோம்

தெய்வசிகாமணி தேவே போற்றி!

பாசங்களை அறுத்துச் சடும் பகலவனே போற்றி!

(9ம்) பொன்னம்பல அடிகளார்

தமிழாகரர் டாக்டர். பழ முத்தப்பன் எம்.ஏ;பி.எச்.டி.
முதல்வர், கணேசர் செந்தமிழ்க் கல்லூரி, மேலைச்சிவபுரி

நாள் : 8-8-96

அணிந்துரை

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் திருமடங்களின் பணி தனித்ததோர் இடத்தைப் பெற்றதாகும். அதிலும் குறிப்பாகச் சிற்றிலக்கியப் படைப்புகள் பெரும்பாலும் திருமடங்களின் பின்னணியில்தான் உருவாக்கம் பெற்றுள்ளன. இன்றைய இலக்கிய வரலாற்று ஆய்வாளர்கள், இந்நூற்றாண்டின் வரலாற்றை எழுதப் புகுந்தால் திருவண்ணாமலை ஆதீனத்தை ஒதுக்கிவிட முடியாது. அந்த அளவிற்குத் தமிழ்த் தொண்டையும், சமுதாயத் தொண்டையும் தம் இரு கண்களாகக் கொண்டு விளங்கும் குன்றக்குடித் திருவண்ணாமலை ஆதீனத்தின் ஆதிசூரு முதல்வர் மீது பாடியருளப் பெற்ற நூல் "சிற்குரு மாலை" ஆகும், இம்மாலையைப் படைத்தருளிய ஆதீனத் தம்பிரான் சுவாமிகள் அருட்டிரு குமாரசுவாமி முனிவர் அவர்கள் தம் கவித்திறத்தால் பத்துக் கட்டளைக் கலித்துறைப் பாக்களை மாலையாகத் தொடுத்திருக்கிறார். பாடியருளிய சுவாமிகளின் உள்ளக்கிடக்கையைத் தெள்ளிதின் உணர்ந்து உரை வருத்திருக்கிறார் அன்பிற்குரிய கதிரேசனார் அவர்கள். உரையாசிரியர்கள் அருகி இருக்கும் காலத்தில் பெருமைக்குரிய உரையாசிரியராகக் கதிரேசனார் விளங்குவது அவரை வளர்த்து வரும் ஆதீனத்துக்குப் புகழ் தருவதாகும்.

சிற்குரு மாலை உரை, ஐந்து பகுதிகளாக அமைந்திருக்கின்றது. பாடலுக்குக் கொண்டுக் கொண்டு முறையைத் தருவது முதற் பகுதியாக அமைந்துள்ளது. உரையாசிரியரின் தமிழறிவை அப்பகுதி மெய்ப்பிக்கிறது. இரண்டாவது பகுதி குறிப்புரையாகும், இப்பகுதியில் பாடலில் காணப்பெறும் அருஞ்சொற்களுக்குக் குறிப்புரை தரப் பெற்றுள்ளது.

குறிப்புரை என்பது தெரிந்த சொல்லுக்கு உரைதரும் இக்காலப் போக்குப்போல் அமையாது, ஐயம் ஏற்படும் சொல்லுக்கு விளக்கம் தரும் உயர்ந்த பாங்குடன் விளங்குகிறது. நத்துவம் (பா.2) நலம் ஐந்து (பா. 3) பருவம் (பா. 4) குளிகை (பா.6) செருஉறு (பா.7) என்பன போன்ற சொற்களுக்கு உரிய குறிப்புரையை இங்கு நினைவு கொள்ளலாம்.

நான்காவது பகுதியாக விளங்குவது விளக்க உரையாகும். இப்பகுதியே உரைப்பகுதியின் இதயமாக விளங்குவது ஆகும். சொற்களுக்கு நயம் கூறுவதும், ஒப்புமைப் பகுதியை இடம் பெறச் செய்வ

தும், சித்தாந்த விளக்கம் தருவதும் இப்பகுதிக்கு அணி சேர்க்கின்றன. உரையாசிரியரின் இலக்கியப் புலமைக்கு எடுத்துக்காட்டாகவும் இப்பகுதி விளங்குகிறது. இப்பகுதி பற்றிய தகுதியுரையை விரித்து எழுதின் அது தனிக்கட்டுரையாக மிளிரும். இருப்பினும் ஓரிரு சான்றுகளை நினைவு கொள்ளலாம். "சிக்மண்ட் ஃப்ராய்டு" என்ற வேற்று மொழியாளரின் கருத்தோடு மூவாசைக்கு விளக்கம் தந்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது ஆகும் (பா. 3). இதே பாடலில் ஆசையை வலையாகக் கூறியிருப்பதற்குக் காரணம் காட்டி நிற்பதும் பொருத்தம் உடையதாகத்திகழ்கிறது. பாடல் 4 இல் பருவம் உணர்ந்து என்ற சொல்லுக்கு நயவுரை தந்திருப்பதும் படித்து இன்புறத்தக்கதாகும். பாடல் 7 இல் விளக்கி என்ற சொல்லுக்குத் தத்துவ விளக்கம் தந்திருப்பதும் உரையாசிரியரின் நுண்மான் நுழை புலத்தைக் காட்டுகிறது. உரையாசிரியர் இலக்கணத்திறன் உடையவர் என்பது உரைகளுக்கிடையே இலக்கணக் குறிப்புகள் தந்திருப்பதன் மூலம் தெளிவாகும். (பா.10 விளக்கம்).

முன்றாவது பகுதியான பொழிப்புரையும், ஐந்தாவது பகுதியான முடிப்புரையும் பண்டைய உரையாசிரியர்களை அடியொற்றிப் பழமையைப் போற்றுகின்றன எனலாம்.

நூலையும் உரையையும் முழுமையாகப் பயில்கின்ற போது அருள்மிகுந்த நூல் ஒன்றையும், அழகு மிகுந்த உரையையும் பயின்ற மனநிறைவு ஏற்படுகின்றது; நாம் வாழ்கின்ற காலத்தில் நற்றமிழ் உரையாசிரியர் ஒருவரைப் பெற்றிருக்கிறோம் என்ற மகிழ்ச்சியும் ஏற்படுகிறது. தமிழறிஞர் கதிரேசன் அவர்கள் நானும்வாழ்ந்து நற்றமிழ் நூல்களுக்கு உரையும் தந்து நற்றொன்றாற்றிட வேண்டி மகிழ்ந்து பாராட்டுவோமாக.

மேலைச்சிவபுரி
8-8-96

(ஒப்பம்) பழ. முத்தப்பன்

குன்றக்குடித் திருவண்ணாமலை ஆதீனம்

ஆதி குருமுதல்வர்

ஸ்ரீ தெய்வசிகாமணி தேசிகர் அவர்கள் மீது

இவ்வாதீனத் தம்பிரான் சுவாமிகள்

அருட்டிரு குமாரசாமி முனிவர் அவர்கள் அருளிய

சிற்குரு மாலை

கட்டளைக் கலித்துறை

1. வருவரு தோற்றம் ஏழுவகை ஆக வகுத்திருநால்
கருஅரு துன்பக் கடல்நீந்து வங்கம்அ தாம் உலகிற்(கு)
ஒருவர் உ ணாமுலைப் பாகர் பதாம்புயத்(து) உண்மைபெறும்
திருஅரு ணாசலத் தேவ சிகாமணிச் சிற்குருவே.

கூட்டுமுறை

ஒருவர் உ ணாமுலைப்... குருவே; உலகிற்கு நால் கருவாக
வகுத்திடு எழுவகை வருவரு தோற்றம் அரு துன்பக்கடல் நீந்து
வங்கம் அதாம் என்று கூட்டி முடிக்க.

குறிப்புரை

சிற்குரு—ஞானமே வடிவாக்கொண்ட குருமூர்த்தி—ஸ்ரீதெய்வ
சிகாமணி தேசிகர் அவர்கள். வருவரு—தொடர்ந்துவரும். தோற்றம்—
பிறப்பு. எழுவகைப் பிறப்பு—நீர் வாழ்வன, தாவரம், ஊர்வன,
நாற்காலி, பறப்பன, மானிடர், தேவர் என்பன. நாற்கரு—விதை,
முட்டை, கருப்பை, வியர்வை என்கிற நால்வகைக் கரு. அருதுன்பம்—
மிகப்பெருத் துன்பம். வங்கம் அது ஆம்—மரக்கலமாகிய அது ஆவார்
—மரக்கலமாவார். ஒருவர்—ஒப்பற்றவர். உணாமுலைப் பாகர்—உண்
ணாமுலையம்மையைத்தன் உடம்பின் இடப்பாதிநிற்கொண்ட அருள்
தரு அண்ணாமலையார். பதாம் புயம்—திருவடித்தாமரை. உண்மை—
மெய்ஞ்ஞானம்.

பொழிப்புரை

ஒப்பற்றவரும் உண்ணாமுலை அம்மையைத்தன் உடம்பின் இடப்
பாதிநிற்கொண்டவரும் ஆகிய அருள்தரு அண்ணாமலை அண்ணலின்
திருவடித் தாமரைகளால் மெய்ஞ்ஞானம் கைவரப்பெற்ற திருவண்
ணாமலை ஆதீனக் குருமுதல்வரும் ஸ்ரீ தெய்வசிகாமணி தேசிகர்
என்கின்ற திருப்பெயர் பெற்றவரும் ஆகிய ஞானமே வடிவாக்கொண்ட
குருமூர்த்தியே இவ்வுலகில் நால்வகைக் கருவாய்ப்பட்டுப் பிறக்கும்
எழுவகைப் பிறப்பில் தொடர்ந்து சுழலும் கொடிய துன்பக் கடலைக்
கடந்து கரைசேர உதவும் மரக்கலம் ஆவார்.

விளக்கம்

கேவல நிலையில் கிடந்த ஆன்மாக்கள்மீது கொண்ட அளப் பருங்குணையால் பரம்பொருள், அவற்றுக்கு உடலும் கருவியும் தந்து, அவை வாழவும் துயக்கவும் உலகையும் நுகர்பொருட்களையும் கூட்டுளித்தது. நீராடவந்தவன் நிறைசேறு பூசிக்கொண்டதுபோல் மாயைவலைப்பட்டு, இருவினை பெருக்ததலால் அவ்வினைப் பயனைத் துய்த்துக் கழிக்கும்வரை ஆன்மாக்களுக்குத் தொடர்ந்து பிறப்பிறையும், இப்பிறவித் தொடர்ச்சியை "வருவரு தோற்றம்" என்று குறித்தார்.

தான் சேர்ந்த இடத்துக்குப் பொலிவு தருதல், திருக்கூட்டல் பற்றித் திருவடிகளைத் தாமரையாகப் "பதாம்புயம்" என்றார்.

அருதுன்பக்கடலை ஆன்மாநீந்திக்கடத்தல் இயலாது என்பதால் நீந்து என்ற அடைமொழியை ஆன்மாவுக்குத் தராது வந்ததற்குத் தந்து "நீந்துவங்கம்" என்றார்.

ஞானமே வடிவாகிய குருமூர்த்திவேறு, பரம்பொருள் வேறில்லை, அவரே இவர், இவரே அவர். இதனை,

தலைப்படு கலைமதி தாங்காது ஆங்குஅத்
தலைப்படு கலைமதி தாங்கி; நிலைப்படு
மான்இடன் ஆய வடிவுகொண் டருளாது
மானிடன் ஆய வடிவுகொண் டருளி;
எற்பணி பூணாது எற்பணி பூண்டு
பாரிடம் குழாது பாரிடம் குழ்தர"—

என்ற பண்டார மும்மணிக் கோவையாலும் உணரலாம். எனவேதான் துன்பக்கடல் நீந்து வங்கமாகச் சிற்குருவைக் கூறினார்.

துன்பக் கடல் நீந்து வங்கமதாம் சிற்குரு—முற்றுருவகம்.

முடிப்பு

உண்ணாமுலைப் பாகர் பதாம்புயத்து உண்மை பெறும் சிற்குருவே அரு துன்பக்கடல் நீந்து வங்கமதாம் என்க.

2. தருஅருள் ரத்தவம் டி(து)ஏன்று உணர்ந்துபா சம்கடிந்து குருஅருள் ரித்தம்ஏன் ரெஞ்சே பிடித்(து)அன்பு கூர்அயன்மால் இருவகும் நாடிஅண் ணாமலை யாரை இறைஞ்சுமனத் திருஅரு ணாசலத் தேவ சிகாமணிச் சிற்குருவே.

கூட்டுமுறை

அயன்மால் இருவரும் நாடி, “குருஅருள் நித்தம் என் நெஞ்சே பிடித்துத் தருஅருள் ஈது நத்துவம்” என்று உணர்ந்து; பாசம்கடிந்து அண்ணாமலையாரை இறைஞ்சு திருஅருணாசலத் தேவசிகாமணிச் சிற்குருவையே மனத்து அன்புகூர்வர் என்று கூட்டி முடிக்க. (உணர்ந்து அன்பு கூர்வர் என்க)

குறிப்புரை

தரு — இறை — அண்ணாமலையார், ஈது — இம்முறையில், நத்துவம் — விரும்பிப்பெறுவோம். பாசம்கடிந்து — ஆணவ ஆற்றல் அழித்து பிடித்து — மனத்துள் சிக்கெனப் பிடித்து. கூர் — கூர்வர் — மிகுவர்.

பொழிப்புரை

பிரமனும் திருமாலும் ஆராய்ந்து, “குருமூர்த்தியின் அருளை நாடோறும் என் மனத்துள் சிக்கெனப்பிடித்து, இறையருளை விரும்பிப் பெறுவோம்” என்று வழிவகையுணர்ந்து; ஆணவமல ஆற்றலை அழித்து அருள்தரு அண்ணாமலையாரையே பணியும் திருவண்ணாமலை ஆதீனக் குருமுதல்வரும் ஸ்ரீ தெய்வசிகாமணி தேசிகர் என்கிற திருப்பெயர் பெற்றவரும் ஆகிய ஞானமே தன்வடிவாகக் கொண்ட குருமூர்த்தியைத் தம் மனத்தில் நிலைநாட்டி அன்புமிகுவர்.

விளக்கம்

அயன்மால் இருவரும் தருஅருள் நத்துவம் என்று எண்ணினும் அதுபெறத் தடையாய் இருப்பது அதிகார படம். இதுபற்றியே “விண்ணகத்தேவரும் நண்ணவும் மாட்டா விழுப்பொருள்” ஆயினன் பெருமான். இவன் “இம்மண் புகுந்து மனிதரை ஆட்கொள்ளும் வள்ளலாகி வான் பழித்ததும்” இவ்வதிகார மலத்தாலேயே. இவ்வாணவமான படலம் கிழிபடினன்றித் திருவருள் அவர்கட்கு வாய்ப்பது முயற் கொம்பே. ஆணவமலம் கிழிபடல் குருவருளாலேயே என்பதை

“குருபரன் என்று ஓர் திருப்பேர்கொண்டு — திருநோக்கால் ஊழ்வினையைப் போக்கி உடல் அறுபத் தெட்டுநிலம் ஏழும்அத்து வாக்கள் இருமுன்றும் — பாழாக ஆணவ மான படலம் கிழித்து” என்று வருர்

கந்தர்கலி வெண்பாவினால் அறியலாம். ஆகவே, குருவருள் மூலம் திருவருள் பெற அவர்கள் “குருவருள் நித்தம் என் நெஞ்சே பிடித்து மனத்து அன்புகூர்வர்” என்க.

பாசம் கடிதலும், அண்ணாமலையாரை இறைஞ்சுதலும் ஆகிய இரண்டும் குருமுர்த்தியின் நிலைகள் என்க.

ஒருநாள் நெஞ்சே பிடித்து மறுநாள் நெஞ்சிற் பிடிக்காவிடில் அது பறக்கமும் அதனைத் தொடர்ந்த வழக்கமும் ஆகாமையின்'' நித்தம் என் நெஞ்சே பிடித்து'' என்றார். அப்பாடிசனும் ''நித்தலும் எம் பிரானுடைய கோயில் புக்கு'' என்பது ஈண்டு எண்ணத்தக்கது.

முடிப்பு

அயனும் மாலும் இக்குருஅருள் நித்தம் தம் நெஞ்சே பிடித்து அன்புகூர்வதன் மூலம் இறையருள் பெற விரும்பினர் என்க.

3. மருஅரு பூங்குழல் மானார்கள் ஆசை வலைக்குள்அல
மருஅரு கிங்குழல் போ(து)அண்ணி ஏய்துப தாம்பலம் ஐந்(து)
அருஅரு வேத முனிவரும் போற்றத் ததும்அருள்செய்
திருஅரு ணாசலத் தேவ சிகாமணிச் சிற்குருவே.

கூட்டுமுறை

தகும் அருள்செய்..... சிற்குருவே, அரு மரு பூங்குழல்.....
அண்ணி, வேத அரு அரு முனிவரும் நலம்தாம் ஐந்தும் எய்துப
என்று கூட்டி முடிக்க.

குறிப்புரை

மருஅரு—அருமரு — அரிய மணம். மானார்கள்—பெண்கள்.
அலமரல்—சுழலுதல். கழல் போது—திருவடித் தாமரை. அண்ணி—
நெருங்கியிருந்து. நலம் ஐந்தும்—மனம், மொழி, மெய், ஞானம்,
ஆன்மநலம் (வீடுபேறு) என்ற ஐவகை நலங்களையும். அரு அரும்
முனிவர்—மிகமிகச் சிறந்த முனிவர்கள்.

பொழிப்புரை

தன்னை அடைந்தார் தருதிக்கு—பரிபக்குவ நிலைக்கு - ஏற்ப
அருள்புரியும் திருவண்ணாமலை ஆதீனக் குருமுதல்வருர் ஸ்ரீ தெய்வ
சிகாமணி தேசிகர் என்கின்ற திருப்பெயர் பெற்றவரும் ஆகிய
ஞானமே தன்வடிவாக்கொண்ட குருமுர்த்தியே! அரிய பணங்
கொண்ட பூசுபுடிய பெண்களின் ஆசை வலைக்குள் அகப்பட்டுச்
சுழலுதல் இல்லாத நின் திருவடித்தாமரைகளை நெருங்கியிருந்து,
வேதம்வல்ல மிகமிகச் சிறந்த முனிவர்களும் உம்திருவருளுடன்
ஐவகை நலங்களும் தாமே வந்தடையப் பெறுவர்.

விளக்கம்

மண் பெண் பொன் என்கின்ற மூவகை ஆசைகளுள் துறத்தற் கரியது பெண்ணாசை என்பர். சிம்மண்டிப்பிராய்டு போன்றோரும் இதனை வலியுறுத்துவர்.

“கனியி னும்கட்டி பட்ட கரும்பினும்
பனிம லர்க்குழல் பாவைநல் லாரினும்
தனிமு டிகவித்(து) ஆளும் அரசினும்

இனியன் தன்அடைந் தார்க்குஇடை மருதனே”
என்ற ஐந்தாம் திருமுறை எண்ணத்தக்கது.

எந்த நிலையிலும்ஆசை கொச்சைப்பட்டது. ஆதலின் “ஆசை அறுமின்கள் ஆசை அறுமின்கள், ஈசனோடாயினும் ஆசை அறுமின்கள்” என்பார் திருமுலர். மீளநினைத்து நிமிரும்போதெல்லாம் இறுக்கும் தன்மையுடைய வலைபோல, மேன்மேல் இறுக்கும் தன்மையுடையது ஆசையாதலின் “ஆசைவலை” என்றார்.

“அலமரல் தெருமரல் ஆயிரண்டும் சுழற்சி”—தொல். சொல் 316. செக்குமாடு போன்று தன்நடையில் முன்னேற்றமின்மை குறித்தது—சுழற்சி குறித்தது. காமக்கடும்புனல் நீந்திக்கரை காணாத இவ்வலமரல், குருமுர்த்தியிடம் இல்லை என்பார் “அலமரல்அரு” என்றார்.

அவரவர் பக்குவநிலைக்கேற்ப ஒன்றினை ஈதலே சிறப்பு. அனைவரையும் ஒக்கக்கருதும்அருளியலுக்கும் இதுஒக்கும். திருவருள் பெறும் பக்குவநிலையுடைய ஆன்மாக்களுக்கு அதனை வழங்குதலும், அப்பக்குவம் பெற வேண்டிய தேவையுள்ளார்க்கு அப்பக்குவநிலை பெற உரியவாறு அருளுதலும் முதலியன செய்பவர் நம் குருமுர்த்தியாதலின் “தகும் அருள்செய்து” என்றார். பக்குவமறிந்து அதற்குரியவாறு அருளுதல் இவர்க்கு இயல்பு என்பதனை இந்நூலாசிரியர் அருளிய ஸ்ரீதெய்வ சிகாமணி நான்மணி மாலையிலும்

“சுகம்எறிந் தேகுற மாதரும் மாதவத் தோர்களும்கண்

அகம்உறும் தேவ சிகாமணி யால்அங்(கு) அவண்அடுத்தே
தகவுறைந்(து) ஐவனம் காத்(து)அரு ணாசலச் சாரலிலே

இகமுறு போகமும் இன்பர போகமும் எய்துவரே”- பா-11
என்பதனாலும் அறியலாம்.

ஞாயிற்றொளியில் தோய விரும்புவோர், அங்ஙனம் தோயத் தக்கஇடம் நாடித் தோயும்போது, அவர் உடல் அதில் தோய்தலுடன் வெப்பமும் பெறுதல் போலச், சிற்றருவின் அருள்பெற எண்ணியவர்

அவரை நன்னியதால் அவரது னுக்குப் பாத்திரமாவதுடன் ஐவகை நலங்களும் தாமே வலியவந்தடையப்பெறுவர் என்பதை''எய்துபதாம் நலம் ஐந்து'' என்றார்.

முடிப்பு

தம்மை நன்னியவர் யாராயினும் தக்கவாறு அருள் வழங்கும் நம் குருமூர்த்தியை, வேதம்வல்ல மிகமிகச் சிறந்த முனிவர்களும் நன்னி, இவரது திருவகுளுடன் நலம் ஐந்தும் தாமே எளிதில் வந்தடையப் பெறுவர்.

4. அருவம்இ தாம்பர மாணந்தச் சோதி அநாதிஇ(து)(ஏன்று)
உரு(வு)அரி தாமினெ யாவரும் காணஒண் ணாப்பொருளைப்
பருவம்உ ணர்ந்துநன் மாணாக்க குக்(து)அருள் பான்மை
உங்கும்
திருஅரு ணாசலத் தேவ சிகாடணிச் சிற்குருவே.

கூட்டுமுறை

பரமானந்தச் சோதிஇது அநாதி என்று; இது அருவம் ஆம். உருவு அரிதாம் என யாவரும் காணஒண்ணாப் பொருளை நன் மாணாக்கருக்குப் பருவம் உணர்ந்து அருள் பான்மைதங்கும் திருஅருணாசல.....சிற்குருவே.

குறிப்புரை

பரமானந்தச் சோதி - மேலான இன்பமே வடிவான சோதி - பரம்பொருள். அநாதி - கால எல்லை கடந்த பழமையது. பொருள் - பரம்பொருள். பருவம் - அவரவர் பக்குவநிலை. அருள் - வழங்கியருள் புரியும். பான்மை - இயல்பு. தங்கும் - நிலைத்த.

பொழிப்புரை

மேலான இன்பமே வடிவான சோதியாகிய இப்பரம்பொருள், கால எல்லை கடந்த பழமையுடையது; அருவமானது; உருவம் பெறு தல் அரிது என்று அனைவராலும் காணவியலாத பரம்பொருளைத் தன் மாணாக்கருள் நற்பண்பு வாய்த்தவர்களுக்கு அவரவர் பரிபாக நிலையுணர்ந்து தக்கவாறு வழங்கியருளும் இயல்பினை என்றும் நிலையாகப் பெற்றவர், திருவண்ணாமலை ஆதீனக் குருமுதல்வரும் ஸ்ரீ தெய்வசிகாமணி தேசிகர் என்கின்ற திருப்பெயர் பெற்றவரும் ஆகிய ஞானமே தன்வடிவாக்கொண்ட குருமூர்த்தியாவார்.

விளக்கம்

ஒளிக்கற்றையின் இருப்பை, அது எதிரொளிக்கும் இடத்தின் மூலமாக, பொருளின் மூலமாக அறியலாமேயன்றித் தனிப்பட்ட நிலையில் இதுதான் ஒளிக்கற்றை என்று காணவியலாது. காற்றிலுள்ள தூசுகளில் ஒளிபட்டு எதிரொளிப்பதால்தான் இல்லுழைகதிரின் நுண் அணுக்களைக் காண்கின்றோமே தவிரக்காற்றும் தூசும் இல்லையேல் ஒளிக்கற்றையைக் காணவியலாது. விண்வெளியில் எக்காலத்தும் ஒளியுண்டாயினும் அங்குக் காற்றும், எதிரொளிக்கும் பொருளும் இல்லாததால் விண்வெளியிலிருந்து விண்வெளியைக் காண்பார்க்குக் கண்ணுக்கெட்டிய நூர்மவரை புகைபடிந்த இருளாய்த் தோன்றும் என்பர் இதனால் எதிரொளிக்கும் பொருளானன்றிப் பிறவாறு காணவியலாதது ஒளி-சோதி; உலகியற் பொருள்களில் தங்கியிருக்கும் இருப்பானன்றிக் கண்ணால் காணமுடியாதது பரம்பொருள். எனவே தான் ‘‘சோதி’’ என்றார்.

அன்பு, அருள், இன்பம் முதலியன உள்ளத்தால் உணரும் நுண்பொருள்கள். இவற்றை இவையுடையாரின் மெய்ப்பாடுகளால், செயல்பாடுகளால் அறிய இயலுமே தவிர, இதோபார் அன்பு . என்று காட்டவியலாது. இறைவன் இப்பண்பு வடிவினனாதலின் அவனது இக்குணங்களை அவனது அருளிப்பாடுகளால் அறிய முடியுமே தவிர அவன் வடிவைக்காணவியலாது. ஆதலின் ‘‘யாவரும் காண ஒண்ணாப் பொருள்’’ என்றார்.

உள்ளத்தில் ஆனந்தம் இருக்குமிடத்தில் ஒளியும், உள்ளத்தில் ஒளியுள்ள இடத்தில் ஆனந்தமும் இருப்பது உலகியல். இவனோ பரம். இவன்மேலான இன்பமும் ஒளியுமாகிய வடிவினன் எனவே ‘‘பரமானந்தச்சோதி’’ என்றார்.

இப்பரமானந்தச் சோதிக்கு உருவநிலை என்பது, உலகப் பொருள்களில் அது, அவையே தானேயாய்த் தங்கியிருப்பதால் வந்த அவற்றின் உருவமன்றித் தனக்கெனத் தனி உருவமில்லாததாதலின் ‘‘உருவு அரிதாம்’’ என்றார்.

பயன்கொள்ளும் பக்குவ நிலையடையாதாரிடம், சாலநனி சிறந்த பொருள் சேரின், அதனைப் பயன்கொள்ளும் திறனின்மையால், ‘‘மழக்கை இலங்கு பொற்கிண்ணமா’’ய்ச் சரியானபடி பயன்கொள்ளாமை, தொலைத்து விடுதல் முதலியன நிகழும். எனவே பெரிதினும் பெரிதாம் திருவருளை, உணர்வதற்குரிய பக்குவமுடையார்க்கே வழங்கியமை குறித்துப் ‘‘பருவம் உணர்ந்து’’ என்றார்.

ஓரோவழி பக்குவப்பட்ட நிலையிலும் கூட, நன்மனம் இல்லார் மாட்டு நன்பொருள் சேரிலும் "கலந்தீமையால் பால்திரிதல்" போல அமைந்து கெடும்; மறுதலையும் ஆகும் எனவே நன்மனப்பாங்கும் தேவை திருவருளை அனுபவிக்க என்பதால் "நன்மாணாக்கருக்கு" என்றார்.

வழங்க வழங்கக் குறைவது பருப்பொருளேயன்றி. நுண் பொருள் வழங்கக் குறையாது. அன்பு அறிவு முதலியன வழங்கப் பெருகும் இயல்பின. திருவருளும் இத்தகையதே. வழங்க வழங்க முன்னைப் போலப் பூரணமாய்ப் பொங்கித் ததும்பியே இருக்கு மாதலின் "பான்மை தங்கும்" என்றார்.

முடிப்பு

பருவம் உணர்ந்து, நன் மாணாக்கருக்கு, யாவரும் காரண ஒண்ணாப் பொருளை அருள் பான்மை தங்கியவர் நம் குருமூர்த்தி என்க.

5. பருவழி யாம்சிவ போகெம்மிஞ் ஞானப் பலன்உயிர்க்கும்
கருவழி யாம்ஏனக் காண்நெஞ்ச மேஒரு காலையினும்
திருஅழி யா(து)உறு பேரின்ப வாழ்வு தினம் கொடுக்கும்
திருவரு ணாசலத் தேவ சிகாமணிச் சிற்குருவே.

கூட்டுமுறை

நெஞ்சமே! ஒரு காலையினும்.....சிற்குருவே மெய்ஞ்ஞானப் பலன் உயிர்க்கும் கருவழியாம்; பெருவழியாம் எனக்கான் என்று கூட்டிமுடிக்க.

குறிப்புரை

பருவழி—பெருவழி—அரசபாட்டை. பலன்—பயன். உயிர்க்கும்—ஈனும். கரு—மேன்மை. வழி—இடம். ஒருகாலையினும்—ஒருபோதும். திருஅழியாது—கண்டார் விரும்பும் தன்மை நோக்கம் சிறிதும் சிதை யாமல், உறுபேரின்ப வாழ்வு—மிக்க பேரின்பமே தன்வடிவமான வாழ்க்கை—பேராநிலைமை. காண்—அனுபவத்தில் கண்டு உணர்க. விளக்கம்

யாவரும் தங்குதடையின் றிப்பேரின்பவாழ்வு நோக்கிச்செல்ல அமைந்த மிகஅகன்ற ஒருவழிப்பாட்டை—(one way) நம் குருமூர்த்தி. ஓரே சமயத்தில் எண்ணற்றோரை நெறிப்படுத்துதலின்—திருஞான சம்பந்தர் தம் திருமணத்திற்கு வந்த அனைவருக்கும் வீடு அருளி னாற்போல—அவர்கள் அனைவரும் ஓரே சமயத்தில் ஒருசேரச்

செல்வதற்கு வாய்ப்பாக அமைந்தவர் என்பது குறிக்கக் குருமுர்த்தியைப் “பெருவழி” என்றார்.

தான் மேலானவராய் இருந்தால் மட்டுமே பிறரை மேலான நிலைக்குக் கைதூக்கி விடமுடியும் ஆதலின் குருமுர்த்தியைக் “கருவழி”—மேலான இடம் என்றார்.

சிவபோக மெய்ஞ்ஞானப்பலன் உயிர்க்கும் கருவழி என்றதனால் இவர் சிவனே—“இது அவன் திருவுரு இவன் அவன்”—என்பது குறித்தார். “குருவடிவாகிக் குவவயம் தன்னில் திருவடிவைத்து” என்ற விநாயகர் அகவலும் எண்ணத்தக்கது.

தான் கருவழியாய் நின்று எண்ணற்றோரைப் பெருவழியில் உய்த்து அருள் வழங்குதலின் இவர் திருவில்லுதும் குறைவுஉண்டோ என்றார்க்கு அஃதில்லை—எந்த ஒரு காலத்திலும் அத்திரு குறைந்தாரில்லை என்பதை “ஒரு காலையினும் திருவழியாது — தினம் கொடுக்கும்” என்றார். “ஒரு காலமும் சிதையாமை நல்கும் கல்விப் பெருஞ்செல்வப்பேறே சகலகலா வல்லியே” என்ற குமரகுருபர அடிகள் வாக்கும், “பின்னமிலான் எங்கள் பிரான்” என்ற திருவருட்பயனும் எண்ணத்தக்கன.

இவர் சொன்னார் அவர் சொன்னார் என்று ஏற்கவேண்டுவதில்லை; “யார்யார் வாய்க்கேட்பினும் அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு” ஆதலின் அறிவுடைய நெஞ்சமே! நீயே அனுபவித்துக்காண்ட என்பார் “காண்நெஞ்சமே” என்றார். காண் என்ற வினைமுற்றை “கண்டனன் கற்பினுக்கு அணியைக் கண்டளால்” என்பதுபோலத் தெளிவை வலியுறுத்த முன் வைத்தார் என்க.

அன்றியும் ஒருவரே மெய்ஞ்ஞானப்பலன் உயிர்க்கும் கருவழியாகவும், சிவபோகத்தை அடைய உதவும் பெருவழியாகவும் நின்றல் கூடுமோ? என்று எண்ணிப் பொழுது போக்கிப் புறக்கணியாதே! மிக் குச்சோதிக்க வேண்டா அனுபவத்தில் கண்டுஉணர்க என்பதற்காகக் “காண் நெஞ்சமே” என்றார் எனினும் அமையும்.

பொழிப்புரை (இதனைக் குறிப்புரையை அடுத்துக் கொள்க.)

நெஞ்சமே! கண்டார்விரும்பும் தன்மைநோக்கம் ஒருபோதும் சிறிதும் சிதையாமல், மிக்க பேரின்பமே தன்வடிவமான வாழ்க்கையை—பேராநிலையை—என்றென்றும் கொடுக்கும் திருவண்ணாமலை ஆதீனக் குருமுதல்வரும் ஸ்ரீ தெய்வசிகாமணி தேசிகர் என்கின்ற திருப்பெயர் பெற்றவரும் ஞானமே தன்வடிவமாகக் கொண்டவரும்

ஆகிய குருமூர்த்தியே, வீடுபேற்றுக்குரிய பெருவழியாகவும் சிவபோக மெய்ஞ்ஞானத்தின் பலனை ஈனும் மேலான இடமாகவும் உள்ளார் என்பதை நீ உன் அனுபவத்தின் கண்ணாடிக்.

முடிப்பு

நம் சிற்சூழ சிவபோக மெய்ஞ்ஞானப்பலன் தருமேலான இடமும், அதனை அடைய உதவும் பெருவழியுமாவார். நெஞ்சே! இங்ஙனம் இவர் தினம் கொடுப்பினும் திருஅழியார். இதனை நீ அனுபவத்தில் கண்டுகொள்க என்றார்.

6. கருவிடி வளம்அயம் ஆதீனிய மாசு கடிந்துமிக்காம்

பொரு(வு)அரு காஞ்சனம் ஆக்கும் குளிகையைப் பேரன்(று) உலகின்

இருவகை ஆதீன் நன்மைப் பயன்அன்பர்க்கு(கு) ஈட்டவந்த திருஅரு ணாசலத் தேவ சிகாமணிச் சிற்குருவே.

குறிப்புரை

கருவடிவாம் அயம் ஆதி—கரிய நிறங்கொண்ட இரும்புத்தாது. கடிந்து—தீர்த்து. மிக்காம்—மேலான. பொருவரு காஞ்சனம்—மாற்றுயர் பொன். குளிகை—இரசவாத குளிகை. உலகின் இருவகை—உலகில் அமைந்த நன்மைதீமை. நன்மைப்பயன்—நன்மைப் பயன்களுள் ஒன்றான பதி புண்ணியத்தை. ஈட்ட—தொகுத்துத்தர.

பொழிப்புரை

கரிய நிறங்கொண்ட இரும்புத்தாதின் மாசுதீர்த்து, மேலான மாற்றுயர்ந்த பொன்னாக்கும் இரசவாத குளிகையைப்போல, உலகில் இருவகையாய் உள்ள நன்மை தீமை என்பவற்றுள், நன்மைப் பயன்களுள் முதன்மையானதான பதிபுண்ணியத்தை நல்ல அன்பர்களிடம் தொகுத்துத்தர வந்தவரும் திருவண்ணாமலை ஆதீனக் குருமுதல் வராகிய ஸ்ரீ தெய்வசிகாமணி தேசிகர் என்கின்ற திருப்பெயர் பெற்றவரும் ஆகிய ஞானவடிவம் பெற்றவரே! உண்கம். எனக்கும் அப்பதி புண்ணியத்தைத் தொகுத்துத் தந்தருள்வீராக.

விளக்கம்

இரசவாத குளிகை, இரும்புத்தாதின் மாசுதீர்த்துப் பொன் ஆக்குவதுபோல, அன்பர்களின் ஈலமாகுகளைத் தீர்த்துப் பதிபுண்ணியத்தை ஒளிவிடுமாறு தொகுத்துத் தருகின்றவர் நம் குருமூர்த்தியாவார்.

இரும்புத்தாது—நல்லன்பர். இரும்பின் மாசுகள்—நல்லன்பரிடத்தில் உள்ள மலம் மாசுகள். ஐளிகை—குருமூர்த்தி. பொன்னாக்கல்—பதி புண்ணியத் தொகுப்பால் ஆன்மாவை ஒளிவிடச் செய்தல்.

நன்மைப் பயன்களாகிய பசுபுண்ணியம், பதிபுண்ணியம் என்னும் இரண்டில் பசுபுண்ணியத்தால் இந்திரன் முதலிய இறையவர் பதங்கனோ அடைவராதலின் அதனை விலக்கி வீடுபேற்றுக்குரிய பதிபுண்ணியமே திரட்டித்தந்தார் என்பதை 'நன்மைப்பயன் ஈட்ட' என்ற தொடரால் குறித்தார்.

எந்த ஒன்றும் பெறாது முறுகி நிற்கும் நிலையில் அது பிறவற்றைத் தடுத்தும் கெடுத்தும் அழித்தும் தானேயாகி நல்லதன் நன்மையும் தீயதன் தீமையும் தரும். பதிபுண்ணியம் ஈட்டமுறும் நிலையில் பாவத்துக்கோ பசுபுண்ணியத்துக்கோ இடமின்வையாதலின் அதனை 'ஈட்டவந்த' என்றார்.

வாழைத்தண்டுக்கு எரியூட்டல் இயலாதவாறு போலப் பக்குவமிலார்க்குப் பதிபுண்ணியம் ஈட்டவரிதாதலின் 'அன்பர்க்கு' என்றார்.

அன்பரிடம் என்பது அன்பர்க்கு என்று வந்ததால் இது உருபமயக்கம் என்க.

பரிசன வேதி பரிசித்த வெல்லாம்

வரிசை தரும்பொன் வகையாகு மாபோல்

குருபரி சித்த குவலயம் எல்லாம்

திரிமலம் தீர்ந்து சிவகதி யாமே—(திருமந்திரம் 2054)

என்பது ஈண்டு நினைக்கத்தக்கது.

முடிப்பு

இரும்பைப் பொன்னாக்கும் குளிகைபோல், அன்பர் மாசு தீர்த்துப் பதிபுண்ணியம் ஈட்டிச் சிவகதி தருகின்றவர் நம் குருமூர்த்தி என்க.

7. செருஉரு மாற்றலர் ஆய்அகங் காரச் சினைப்புவியை
 வெரு(வு)உற மாய்த்துமெய்ப் போதக் கலைபை விளக்கி இன்பச்
 சொருவ விவேகச் சுடர்மணி ஏன்உளத் தும்திருத்தும்
 திருஅரு ணாசலத் தேவ சிகாமணிச் சிற்குருவே.

கூட்டுமுறை

திரு அருணாசல...சிற்குருவே, செருவுறு மற்றலர் ஆய்,

உறுசெரு அகங்காரப் புலியைச் சினம் வெருவுறமாய்த்து என் உளத்
தும் மெய்ப்போத... திருத்தும் என்று கூட்டி முடிக்க.

குறிப்புரை

செரு உறு - உறு செரு - மிகுபோர் செய்யும். மாற்றலராய் -
பகைவராகி. அகங்காரப்புலி - ஆணவமாகிய புலி. சினம் வெருவுற -
அதன் கொடுமை அஞ்சுமாறு. மாய்த்து - கொடுமையைக் கொன்று.
மெய்ப்போதம் - மெய்ஞ்ஞானம். இன்பச்சொருவம் - இன்பவடிவம்.
விவேகச் சுடர்மணி - மனத்தெளிவாம் ஒளிமணி - பரஞானம். திருத்
தும் - ஒளிவிடச் செய்யும்.

பொழிப்புரை

திருவண்ணாமலை ஆதீனக் குருமுதல்வரும், ஸ்ரீ தெய்வ
சிகாமணிதேசிகர் என்கின்ற திருப்பெயர்பெற்றவரும் ஆகிய ஞானமே
தன்வடிவமாகக் கொண்ட குருமூர்த்தி தாமே பகைவர் ஆகி; மிகுபோர்
செய்யும் ஆணவமாகிய புலியின் நகமாக விளங்கும் ஆவாரக சத்தியை
யும், கோரைப் பற்களாக விளங்கும் அதோ நியாமிக சத்தியையும்
அதன் கொடுமை அஞ்சுமாறு கொன்று, எனது உள்ளத்திலும் மெய்ஞ்
ஞானம் விளங்கச் செய்து, இன்பமே வடிவமான மனத்தெளிவாகிய
ஒளிமணியை - பரஞானத்தை - ஒளிவிடச் செய்தவர் ஆவார்.

விளக்கம்

குருமூர்த்தி, யார்க்கும் மாற்றலராகாத இயல்புடையவராயினும்
தீமை அழிக்கவேண்டி மாற்றலராகும் இன்றியமையாமை பற்றி
"மாற்றலர் ஆய்" என்றார்.

புலியின் கொடுமைக்கு அதன் இயல்பினை ஊக்குவிக்கும்
நகங்களும் கோரைப்பற்களும் காரணமாதல் போல, அகங்காரத்துக்
கொடுமைக்குக் காரணமாய்விளங்குவன ஆன்மாவின் அறிவை மறைக்
கும் ஆவாரக சத்தியும், அறிவு தலையெடுப்பின் அதனைக் கீழ்நோக்
கிச்செலுத்தும் அதோ நியாமிக சத்தியும் ஆகும். இவற்றை மாய்ப்ப
தால் புலியும் ஆணவமும் முற்றாக அடங்கிநிற்கும். எனவே இவற்றை
"மாய்த்து" என்றார்.

ஆணவம் அநாதியாதலின் அதனை முற்றாக அழித்தொழித்தல்
இயலாது என்பதை உட்கொண்டு அமைந்த பகுதி இதுவாதலின்
ஆங்காரப் புலி என்றுமுன்னது என்பது கொள்ளக்கிடந்தது.

முத்திதனில் மூன்று முதலும் மொழியக்கேள்
சுத்த அனு போகத்தைத் துய்த்தல் அனு — மெத்தவே
இன்பம் கொடுத்தல் இறை இத்தைவினை வித்த(ல்)மலம்
அன்புடனே கண்டுகொள் அப் பா—என்ற உண்மை விளக்கம்
இங்குக் கருதத் தக்கது.

ஆணவப்புலியிருந்த மனக்குகை விளக்கம்பெற மெய்ஞ்ஞானக்
கண் திறந்தருளினார் என்பதை “விளக்கி” என்பதனால் குறித்தார்.

மெய்ஞ்ஞானக்கலை விளக்கம் பெற மனத்தெளிவு தேவை.
அம்மனத் தெளிவைச் “சுடர்மணி” விளக்காகக்கூறி, அவ்விளக்கு
உயிர்களின் மனத்தில் அமைந்து கிடந்த போதிலும் மாசுபடிந்து
ஒளியழந்திருத்தலின் அம்மணிவிளக்கைத் “திருத்தி” என்றார்.

உயிர்களின் மனத்தைத் தெளிவுபெறச் செய்ய, அங்குவாழும்
ஆங்காரப்புலியின் கொடுமை தீர்த்தல், அதன்மூலம் அந்த மனத்தில்
அறிவுக்கண் திறத்தல், அக்கண்கொண்டு காணச் சுடர்மணி திருத்து
தல் என்ற செயல்முறைகள் நிரல்பட அமைந்துள்ள நயம் எண்ணி
மகிழத்தக்கது.

என் உளத்தும் என்ற உம்மையால் உலகத்துப் பிறர்பிறர்
உளத்தும் என்பது பெறப்படும்.

முடிப்பு

உயிர்களைப் பற்றியுள்ள ஆணவத்தின் கொடுமை மாய்த்து,
மெய்ஞ்ஞானக் கண் திறந்து, சுடர்மணி விளக்கேற்றி உயிர்க்கு ஒளி
யூட்டுகின்றவர் நம் குருமூர்த்தி என்க.

8. திரு(கு)உறு மான்மனச் சேட்டைக் குரங்கைத் திருத்தி
அன்பின்
உரு(கு)உறு மாறுசெய்து ஒன்றாம் சிவானந்தத்து)
உறியதேன்
பரு(கு)உற வேஅடி யேற்கும் இனிதுஅருள் பாலிக்குமெய்த்
திருஅரு ணாசலத் தேவ சிகாடணிச் சிற்குருவே.

கூட்டுமுறை

திரு அருணாசல...குருவே, மான் உறுதிருகு சேட்டை மனக்
குரங்கைத்...இனிது மெய்அருள் பாலிக்கும் என்று கூட்டி முடிக்க.

குறிப்புரை

திருகுஉறு—உறுதிருகு—மிக்க மாறுபாடு. மான்—மனிதன். உருகு உறுமாறு செய்து—உருகச் செய்து. ஒன்றாம்—ஒப்பற்றதாகிய பருகுற—பருகி மகிழ். இனிது—இன்பமயமானதை—பேரின்பப் பெரு வாழ்வை.

பொழிப்புரை

திருவண்ணாமலை ஆதீனக் குருமுதல்வரும் ஸ்ரீ தெய்வசிகா மணி தேசிகர் என்கின்ற திருப்பெயர் பெற்றவரும் ஆகிய ஞானமே தன் வடிவாக் கொண்ட குருமூர்த்தி, மனிதனின் ஆன்ம வளர்ச்சிக்கு மிகவும் மாறுபட்டுள்ள சேட்டைகளைச் செய்யும் மனமாகிய குரங்கைத் திருத்தி, அதனை அன்பினால் உருகச்செய்து, ஒப்பற்றதாகிய சிவானந்தத்தில் ஊற்றெடுக்கும் தேனாகிய பேரின்பத்தைப் பருகி மகிழ், அடியேனுக்கும் வீட்டின்பத்தை மெய்யாகவே அருள் பாலிக்கும்.

விளக்கம்

கண்டகண்டபடி தானித்திரிவதால் “மனக்குரங்கு” என்றார். எனினும் குரங்கு கொம்புவிட்டுக்கொம்பு தாவும் நிலையில் முன்னைய கொம்பினை முற்றாகக் கைவிட்டே பின்னையதற்குத் தாவும். ஆனால் மனமோ குரங்குபோல் ஒன்றிலிருந்து ஒன்றினுக்குத் தானினும் பின்னையதுடன் முன்னையவற்றையும் விடாது பற்றிக் கொண்டிருக்கும் இயல்புடையது இதனால் குரங்கினும் கீழான மனத்தியல் புலனாகும். “மனமெனும் குரங்குப்பயலே” என்ற அருளார்கள் வாக்கும் எண்ணுதற்குரியது.

குரங்கைத் திருத்தினும் கூட அவ்வப்போது வாய்ப்புக்கிடும் போதெல்லாம் அதனியல்பு தலைதாக்கிச் சேட்டைபுரியும். இந்நிலை யொப்பத்திருந்திய மனமும் கூட வாய்ப்புக்கிடைக்கும் போது சேட்டை தவிர்த்தல் இல்லை என்க. எனவேதான் “உறுதிருகு சேட்டை” மனக் குரங்கு என்றார். சேட்டை மனக்குரங்கு, பத்திநெறி கல்லாததாதலின் “கல்லாமனத்துக் கடைப்பட்ட நாயேனை” என்ற திருவாசகமும் எண்ணத்தக்கது.

தீயால் உருகுவனவெல்லாம் காலம் வாய்ப்பின் இறுதும். ஆனால் அன்பால் நிகழும் மனஉருக்கம் என்றும் நிலைத்து நிலையான நற்பயன் அளிக்குமாதலின் ‘அன்பின் உருகு உறுமாறு செய்து’ என்றார்.

தேன் உணவொடு மருந்தும் ஆகும். குருமூர்த்திபருகச் செய்த தேனோ சிவானந்தத்து ஊறியதேன் ஆதலின், கருமூலங்களைக் களைந்து ஆன்மாவுக்கு வலிமை சேர்க்கும். "தன்கருணை வெள்ளத் தழுத்தி வினை கடிந்த வேதியன்" என்பது மணிமொழி. இங்கு 'வெள்ளத்தழுத்துதல்' என்பது வினைகடியவும், மேலும் பக்குவப் படுத்திச் சிறிதும் கெடாமைப் பொருட்டும் என்பர். வேதியன் என்று இங்குப் பெருமானைக் குறித்தது, அவன் ஆன்மாவிடம் வேதிவினை பலபுரிந்து சுடச்சுடரும் பொன்போல் அதனை ஒளிவிடச் செய்தது பற்றி வேதியியல் விஞ்ஞானி என்பது பொருந்தும். ஏற்றுதல், பிசைதல், ஆக்கல், வினைகடிதல் என்பன வேதிவினைகள் என்பது எண்ணத்தக்கது.

அடியேற்கும் என்பதிலுள்ள உப்மையை இழிவுசிறப்புமையாகக் கொள்வதிலும் எச்சவும்மையாகக் கொண்டு, உலகோர் அனைவர்க்கும் அருள்புரிகின்றவர் என்று கொள்வது பொருந்தும்.

முடிப்பு

உலகோரைத் திருத்தி இனிது மெய்யருள் பாலித்தல் போல, என் உளத்தும் திருத்தி இனிது மெய்ப்பொருள் பாலிப்பவர் நம் குருமூர்த்தி என்க.

9. இருபதின் மேல்இரு நான்கு ஆக டங்கனும் ஈரிண்டு கருதியின் வாக்கிய மும்மல றாதுமெய்த் தொண்டர்

மனத்து

இருள்மல பாசத்தை நீக்கிமெய்த் ஞான இயற்கைதரும் திருஅரு ணாசலத் தேவ சிகாமணிச் சிற்குருவே.

கூட்டுமுறை

திரு அருணாசலத்...குருவே, இருபதின் ...இயற்கை தரும் என்று கூட்டி முடிக்க.

குறிப்புரை

இருபதின்மேல் இருநான்கு ஆகமங்கள்—சைவாகமங்கள் இருபத்தெட்டு. அவை காமிகம் முதல் வாதுளம் ஈறானவை என்பர். இவற்றுள் வாமம், வாதுளம், சிவாகமம் ஆகா என்பது திருவாசகம் "தண்டபாணி விருத்தியுரை." (பக்-10)

சைவ சமயநெறிக்கு ஒவ்வாத உயிர்ப் பலியிடல் முதலியன இவற்றுள் உள்ளன என்பது பிள்ளையார்பட்டி சிவஸ்ரீ டாக்டர் பிச்சைக்குருக்கள் அவர்கள் கருத்து. தவறாது—நெறிமுறை தவறாது

மேற்கொண்டு. இருள் மலபாசம்—ஆணவ மலக்கட்டு. மெய்ஞ்ஞான இயற்கை—மெய்ஞ்ஞானத்தால் அமையும் வீடுபேறு.

பொழிப்புரை

திருவண்ணாமலை ஆதீனக் குருமுதல்வரும் ஸ்ரீ தெய்வசிகா மணி தேசிகர் என்கிற திருநாமம் பெற்றவரும் ஞானமே தன்வடிவ மாகக் கொண்டவரும் ஆகிய நம் குருமூர்த்தி, இருபத்து நான்கு ஆக மங்களும் நான்கு மறைகளும் கூறும் நெறி தவறாது தான் வாழ்ந்து, மெய்யடியார் மனத்தில் இருளாகிய ஆணவமலக் கட்டினை நீக்கி மெய்ஞ்ஞானத்தால் அடையும் வீடுபேறு தருகின்றவர் ஆவார்.

விளக்கம்

நன்னெறிபற்றி நிற்பாரே பிறரை நன்னெறிப்படுத்தவியலும். சிவாகமங்கள், மறை கூறும் நெறி இரண்டும் தவறாது நிற்பவராதலின் தொண்டர்களைத் திருத்தி நெறியுய்த்தார் குருமூர்த்தி.

மெய்த்தொண்டர் மனத்து இருள்மலபாசம் சிறிதளவேயன்றி மண்டிக் கிடத்தலரிது என்பதாலும், அதனைக் கண்ட குருமூர்த்தியின் ஆற்றலோ அளவிறந்தது என்பதாலும் வாழைக்கனியக் கூர்வாள் கொண்டு வெட்டுவது போல, எளிதில் அம்மலக்கட்டினை அறுத்தார் என்பதை அவ்வெளிமை தோன்ற அறுத்து என்னாது “நீக்கி” என்றார்.

ஆன்மாக்களின் கேவலம், சகலம், சுத்தம் என்ற முந்திலை களில் கேவலம், சகலம் இரண்டும் செயற்கை; கலப்பற்றதாகிய சுத்தமே இயற்கை என்பதால் “மற்று ஈண்டு வாராத பேரா இயற்கையை”, “இயற்கை தரும்” என்றார்.

முடிப்பு

இருபத்தெட்டு ஆமங்கள், நான்மறை நெறி தவறாது நிற்கும் நம் குருமுதல்வர், உயிர்களின் இருள்மலபாசம் நீக்கி, மெய்ஞ்ஞானம் தந்து இயற்கை தருவார் என்க.

10 கருவரி ஏன்னும் இருள்போன்ற வன்மனக் காட்டை

ஏல்லாம்

திருவடம்(து) ஆக்கிப் புலக்குறும்(பு) ஆகிய திட்டவிலங்(கு)
ஒருவரின் தாளம்லர்க் கேதொண்டு செய்யவும் உண்மை
பெற்றேன்.

திருஅரு ணாசலத் தேவ சிகாமணிச் சிந்தருவே.

கூட்டுமுறை

திரு அருணாசலத்...குருவே, கருவரி என்னும்...வன்மனக்காட்டுப் புலக்குறும்பாகிய விலங்கு எல்லாம் ஒருவ நின்தாள் மலர்க்கே துருவமதாக்கித் தொண்டு செய்யவும் உண்மை பெற்றேன் என்று மாற்றிக் கூட்டுக.

குறிப்புரை

கருவரி—கொடிய பேய். இருள்—நரகம். வன்மனக்காடு—கொடுமை செறிந்த மனமாகிய காடு. துருவமது ஆக்கி—ஒடுக்கமுடையதாகி. புலக்குறும்பு—ஐம்புலச் சேட்டை. ஒருவ—அஞ்சி விலக. உண்மை—மெய்ஞ்ஞானம்

பொழிப்புரை

திருவண்ணாமலை ஆதீனக் குருமுதல்வரும் ஸ்ரீ தெய்வசிகாமணி தேசிகர் என்கின்ற திருப்பெயர் பெற்றவரும் ஆகிய ஞானமே தன்வடிவாக்கொண்ட குருமூர்த்தியே, உம்அருளால்; கொடிய பேயாக உள்ள, நரகம் போன்ற கொடிய மனமாகிய காட்டில்வாழும், ஐம்புலன்களின் சேட்டைகளாகிய கொடிய விலங்குகள் எல்லாம் அஞ்சி ஓடி ஒளியச் செய்து, அம்மனத்தை உம் திருவடித் தாமரைகளிலேயே ஒடுக்கமுடையதாகித் தொண்டு செய்யவும் மெய்ஞ்ஞானத்தைப் பெற்றேன்; பெற்றது ஆர் பெறுவார் உலகில்.

விளக்கம்

எளிதில் பற்றுதல், தீமை செய்தல், எளிதில் கட்டுப்படாமை. முதலியன கொடிய பேய்க்கும் தீய மனத்துக்கும் உள்ள தன்மைகள் ஆதலின் “கருவரி என்னும் மனம்” என்று உருவகமாக்கினார்.

கொடுந் துன்பம் தருதல், தன்வலையில் வீழ்ந்தவற்றை எளிதில் அண்ணாத்தல்—வெளிவிடுதல்—செய்யாத தன்மை முதலியன நரகத்துக்கும் தீயமனத்துக்கும் உள்ள ஒற்றுமைகள் ஆதலின் “இருள் போன்ற மனம்” என்றார். தீய மனங்கொண்டவர் அதிலிருந்து கரையேறுதல் அரிது என்பது எண்ணத்தக்கது.

மனத்தை நல்லதாக்குவதும் புல்லியதாக்குவதும் நாமே. “தீதும் நன்றும் பிறர்தர வாரா” என்பது புறநானூற்றுச் சான்றோர் நெறி. நன்மனம், நன்செய் போன்று நெல்லும் கரும்பும் வாழையும் விளைவித்து நலம் செய்யும். புன்மனமோ புல்லும் புதரும் முள்ளும் மண்டுதற்கு இடனாகித் துன்பமே செய்யும். புல்லும் புதரும் முள்ளும்

மண்டிக் கரடுமுரடான வன்நிலத்தைத் திருத்தும்பாடு வன்மனத்தைத் திருத்துதற்கும் தேவையாதலின் தீய மனத்தை "வன்காடு" என்றார்.

மனம் எளிதில் இளகாதது என்பது மட்டுமன்றித் தீய விளைச்சலும் தருவது என்பதால் தீய மனத்தை "வன்மனம்" என்றார். இங்கு விளைவான பொய், கொலை, களவு, காமம், சூது, குறனை, கடுஞ்சொல் முதலியன என்க.

சோலையில் பயன்மரங்களும் பூச்செடிகளும் ஒழுங்குற வளர்ந்து நற்பயன் தருதலும், காட்டில் அங்ஙனமின்மையும் எண்ணத்தக்கன.

ஒன்றினைத் தன் நிலைக்கும் நேரத்துக்கும் ஏற்பத்துய்த்தலும் விலக்குதலும் அடக்கம். ஒன்றினை எக்காலத்தும் துய்த்தலாகாது என்ற உறுதியுடன் விலக்கி விலகி நின்றல் ஒடுக்கம். இவை முறையே புலனடக்கம், புலனொடுக்கம் எனப்பெறும். புலக்குறும்பு ஆகிய துட்ட விலங்குகளை ஒட்டி, அவை எக்காலத்தும் அதில் நுழையாதவாறு குருமூர்த்தியின் திருவடிகளில் மனத்தை அழுந்தச் செய்தல் பற்றித் துருவமதாக்கி—ஒடுக்கமுடையதாக்கி என்றார்.

ஐம்புலன்கள் நல்வாழ்வுக்குத் துணை செய்தற்பொருட்டே அமைந்தன, நல்வாழ்வுக்கு இன்றியமையாதனவும் ஆகும். மணிவாசகமும் "ஐம்புலன்கள் ஆரத்தந்து" என்பது எண்ணத்தக்கது.

அமுதுண்டு வாழப்பிறந்தவன் நஞ்சுண்டு மயங்கினாற் போல நல்லன துய்த்தற்குரிய புலன்கள் அல்லன துய்த்து அலமரல் எண்ணி, அவ்வல்லன ஒழித்து நல்லனவே துய்த்து வாழ்தல் வேண்டும் என்ற குறிப்பில் "புலக்குறும்பாகிய துட்ட விலங்கு ஒருவ" என்றார்.

தாள்மலர் எண்ணித் தொண்டு செய்தலும், தாள்மலர் எண்ணாது தொண்டு செய்தலும் ஆகிய இருவகைத் தொண்டுகளில் பின்னதைத், தாள்மலர்க்கே என்னும் ஏகாரத்தால் விலக்கி, முன்னதையே வலியுறுத்தினார்.

தொண்டு செய்யவும் என்ற உம்மை, துருவமதாக்கி, ஒருவ என்பவற்றுடனும் இணைந்து நின்று, பெற்றேன் என்ற வினைமுற்றுக்கொண்டு முடிந்தது.

முடிப்பு

குருமூர்த்தியின் இன்னருளால், புலக்குறும்பு ஆகிய விலங்குகளை ஒட்டி, அவர் திருவடிகளில் மனம்பதித்துத் தொண்டு செய்யும் மெய்ஞ்ஞானம் பெற்றேன் என்க.

திருச்சிற்றம்பலம்

பாடல் முதற்குறிப்பு அட்டவணை

வ.எண்	முதற்குறிப்பு	பா. எண்
1.	அருவம் இதாம் ...	4
2.	இருபதின் மேல் ...	9
3.	கருவடிவாம் அயம் ...	6
4.	கருவரி ஏன்னும் ...	10
5.	செறுவுறு மாற்றலர் ...	7
6.	தருஅருள் நத்துவம் ...	2
7.	திருகுஉறு ...	8
8.	பருவழியாம் ...	5
9.	மரு அரு முங்குழல் ...	3
10.	வருவரு தோற்றம் ...	1

மேற்கோள் நூல்கள்

1. பண்டார மும்மணிக்கோவை
2. ஸ்ரீ தெய்வசிகாமணி நான்மணி மாலை
3. ஆறாம் திருமுறை — திருத்தாண்டகம்
4. ஐந்தாம் திருமுறை — திருக்குற்த்தொகை
5. கந்தர்கலி வெண்பா
6. திருமந்திரம்
7. தொல்காப்பியம். சொல்லதிகாரம்
8. விநாயகர் அகவல்
9. கம்பராமாயணம்
10. சகலகலாவல்லி மாலை
11. திருவருட்பயன்
12. உண்மை விளக்கம்
13. திருவாசகம்
14. புறநானூறு

ஸ்ரீ தெய்வசிகாமணி நான்மணிமாலை

சித்துரு அருணைத் தேவ சிகாமணிச் சித்து வாரி
நந்துரு வலம்குழ் அந்த நத்தினுள் உதித்த நல்ல
முத்துரு முத்தர் வேண்டின் முத்திநன்(கு) உதவும் போது
சத்துரு ஆகும் பாசம் தனக்கும்மா தவர்க்கும் தானே.

- பா 4

பலம்த ரும்பெரி(து) இகம்ப ரம்தன்னில்
பரத்தின்மேல் பரமான
புலம்த ரும்தரும் இருவகை முத்தியும்
போகத்தின் பொலிவான
நலம்த ரும்தரும் இருவகை முத்தியும்
நல்லரு ணையின்மேவு
வலம்த ரும்புகழ்த் தேவசி காமணி
வான்மணி தரா(து) ஒன்றே.

- பா 36

- அருட்டிரு குமாரசாமி முனிவர்

இனிய வணக்கங்கள்

அருள்நெறித் திருப்பணி மன்ற அருள்நெறி உயர்நிலைப் பள்ளி

அம்மன்பேட்டை - 613 205

வேதியபுரம் அஞ்சல்

தஞ்சாவூர் - 5